

Beantwoording bestuursvraag art. 45 RvO

Registratienummer:
20.028839

Onderwerp	Muskusratvallen Stevenshof (Leiden)
Indiener	Harbert van der Kaap Partij PvdD
Datum vraag	2 april 2020
Datum antwoord	12 mei 2020
Bron	E-mail
Portefeuillehouder	Ineke van Steensel

Context

Dhr van der Kaap zag in het hondenlosloopgebied aan de zuidkant van de wijk Stevenshof in Leiden waarschuwborden langs de waterkant staan. Deze borden geven aan dat hier muskusrattenvallen zijn geplaatst en dat om die reden honden aangelijnd moeten worden. Dhr van der Kaap bevreemdt zich daarover aangezien dit een losloopgebied voor honden is, en daar zijn er niet heel veel van in Leiden, Hij stelt daarom de volgende vragen.

Vraag 1

Heeft er overleg plaatsgevonden met Rijnland over het plaatsen van vallen op deze plek? Zo ja, wat was de afweging om ze te plaatsen, zo nee, waarom niet?

Antwoord 1

Voor het muskusrattenbeheer is in 2011 een gezamenlijke beheerorganisatie opgericht door Rijnland met 5 andere waterschappen. Deze opereert praktisch onder de vlag van De Stichtse Rijnlanden. Er is periodiek afstemming via een ambtelijke stuurgroep en bestuurlijk overleg (van de portefeuillehouders van de 6 waterschappen) over de voortgang van de beheertaak. Die beheerorganisatie is verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken; het zijn professionals die zelf een inschatting maken van de situatie. Er is geen onderling overleg over het wel of niet plaatsen van vallen. Wij constateren dat de beheerorganisatie vallen plaatst waar daadwerkelijk muskusratten aanwezig zijn. Er is overleg over de samenloop bij bijvoorbeeld dijkversterkingen of veranderingen in peilbeheer; en over informatie-uitwisseling over schades en andere relevante waarnemingen tussen de gebiedsbeheerders/veldmedewerkers van beide organisaties.

Vraag 2

Wat vindt het College van het plaatsen van vallen in een losloopgebied voor honden?

Antwoord 2

Rijnland heeft de taak om muskusratten te bestrijden zodat ze geen schade veroorzaken aan waterstaatswerken, wat hier (op deze locatie, actueel) daadwerkelijk wel het geval is. Als het plaatsen van vallen een mogelijk conflict geeft met het huidige gebruik, dan worden waarschuwborden geplaatst, zoals hier ook gebeurd is. Vallen worden regelmatig gecontroleerd en zullen vaak na enkele weken weer verwijderd worden. Dit is volgens ons een afdoende werkwijze om de duur van de overlast te beperken en om aan onze taak te voldoen.

Vraag 3

Bent u bereid in overleg te treden met de dienst muskusrattenbestrijding om mogelijk vergelijkbare situaties in kaart te brengen?

Antwoord 3

Wij vertrouwen op het professionele inschattingsvermogen van de werknemers van de muskusrattenbeheerorganisatie in vergelijkbare situaties. Dit zien wij als een acceptabele werkwijze om overlast te beperken. Wij hebben geen signalen ontvangen dat deze tijdelijke overlast op grote schaal speelt.

Vraag 4

Welke dringende noodzaak was hier aanwezig om vallen te plaatsen, van dijkondermining is in deze situatie immers geen sprake?

Antwoord 4

Het gehele losloopgebied tussen de Stevenhofsemolen via het Tine Tammespad tot aan de Liesbeth Ribbiusbrug is gelegen op een regionale waterkering: deze beschermt de zuidelijker Stevenhofjespolder en Papenwegsepolder. Het peilverschil tussen de Rijnlandse Boezem en de polder loopt op van 70 cm tot 1m10. De geconstateerde graafschades (waarin de vangmiddelen zijn geplaatst) zijn dus in de waterkering. Het wegvangen van muskusratten op die locaties heeft dus prioriteit.

Vraag 5

Heeft Rijnland wel grip op de muskusrattenbestrijding, of opereert de dienst muskusrattenbeheer autonoom?

Antwoord 5

Zie antwoord bij vraag 1